

Předsezónní 2016

aneb

... čtvrtý výjezd...

Předsezónní 2016

Výjezd čtvrtý 5.3.

Nezúčastněným by se mohlo zdát, že se snad nemůžu dočkat začátku sezóny. A mají pravdu. Letošní zima měla se zimou společný jen název, jaro je na tom téměř stejně a tak je možné beztestně vyjíždět a nezmrznout u toho. Viditelně stejně smýšlí i značný počet mně podobných individuí, která později potkám na trase.

Takže jak? Tož tak. Opět jsem na všechny strany poslal pozvání na další jedinečnou akci a zase bez odezvy. Víte co? Trhněte si. Pojedu sám.

Mám to vymyšlené tak, že pojedu do Roudnice n.L vlakem a pak se po svých vrátím okolo Řípu, oblíbeným Straškovem/Vražkovem, skrz Velvary do Kralup a dál podél Vltavy přes Libčice, Řež a Klecánky do Tróje a pak skrz Prahu domů. Ano, není to nikterak dlouhé, navíc mám nabitou baterii a motor připraven k použití. Touto cestou jsem vedl seskupení Hell's Tour mnohokrát a to oběma směry. Navigaci mám tedy jen na to, aby udělala záznam a konečně přesně změřila, jak je to sem daleko. Pěkný plán, né?

Tak vzhůru na cestu.

Na nádraží přijíždím před jedenáctou a jsem překvapen tím, že tu stojí připraveny dvě spřažené soupravy Sloníků (City Elephant) a až na pár lidí a mně úplně prázdné. Na druhou stranu je to pěkné, že moje kolečko bude mít celý oddíl pro sebe a jak tak koukám, pro mě je vyhrazený celý přízemek. Snad tu nebude strašit...

Vyjeli jsme. Nedějí se žádné neprístojnosti, průvodčí se dostavila v Libicích. Když zkontrolovala to, jsem vydával za jízdní doklad, usadila se o několik sedadel dále, zula si boty, dala si nohy na protější sedačku a stačilo pár kilometrů a spala jako dudek.

V Roudnici vystupuji. Je krásné poledne, svítí slunce, i když moc nehřeje, pofukuje lehounký větřík, den a čas pro výjezd jsem zvolil nadmíru dobře.

Po zdolání pakárny spojené s opuštěním nádraží s jízdním kolem se konečně rozjíždím. Ano, jedu správně, je to tu do kopce. A docela dost. Ale co, až to nepůjde, použiju motor. Kupodivu se jede velmi dobře. A už jsem na křižovatce na předmostí. Ani nevím jak jsem se sem na kopec tak rychle a bez námahy dostal. Teď to bude trochu nepřijemné. Čeká mně půl kilometru po hlavní. Je tu docela provoz,

ale nejhorší je, že jedu proti nízkému slunci. Zařadil jsem se do provozu a po ujetí onoho půl kilometru jsem si radostně a s chutí nejméně dvě minuty postál uprostřed silnice při snaze odbočit vlevo. Dokonce se našli takoví frajeři, že nejen, že mně nepustili do odbočky, ale také si na mně zatroubili. Jsem rád, že jsem součástí tak milého národa.

Odbočka je za mnou a opouštím Roudnici.

Dále se rýsuje silueta Řípu.

Pomalou se k němu přibližuji. A hele, ono je mi horko. Dobře, bunda dolů, flísočka nahoru. Po této operaci se mi jede podstatně lehčeji. A hlavně se už nepřehřívám. Prostě se jede skvostně. Akorát začínám mít obavu o naplánované testy. Na předešlých třech

výjezdech nedopadly, tedy né, že by něco nefungovalo, ale elektrický pohon jsem nepotřeboval. A teď se to rysuje stejně. Míjím Říp.

Tak mě napadá, že by byl skvělý test vyjet jej nahoru. Na naloženém výpravním kole jsem to několikrát zvládnul a tedy mám obavu, že teď na nenaloženém a velmi dobře seřízeném kole to dopadne tak, že to zase vyjedu bez motoru. Poměrně jednoduše se tomuto rozčarování vyhnu tím, že k němu nepojedu. Říp mám nyní na čtyřiceti minutách a silnice začíná klesat.

Vražkov. Stále je to úplná díra. Jsou tu dvě věci. Hlavní silnice, která spojuje Roudnici a Straškov a z ní odbočku k Řípu a mléčný automat. Ten se stal terčem veselí při jednom z průjezdů s Lenkou na Říp.

Tehdy jsme seděli naproti v restaurační zahrádce, usávali pivo a grog a vymýšleli a smáli se tomu. Prostě jako vždycky. Teď kolem něj projíždím, všude je mrtvo, nikde se nepohne ani lísteček. Ale na

to, abych si dal pohárek je dost zima. Zato na odbrždění termosky s čajem s rumovou ústní vodou je teplota akorát. Jenom při další jízdě musím bejt hodnej, aby mě nezastavili policajti. Těm bych těžko vysvětlovat přítomnost krve v alkoholu. Rovněž mám dojem, že už tu jednou bylo řešení zástupného problému – překročení povolené rychlosti v obci v době, kdy jsem měl tolik zbytkáče, že by stačil pro půlku bezdomáců v Praze. Nemyslím si, že by se podobná klika opakovala. Zejména když je to tu málo z kopce na překročení rychlosti. I když motor... Bylo by to ještě horší. Dobře, po požití budu hodnej.

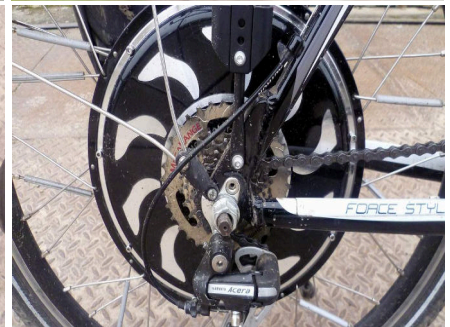
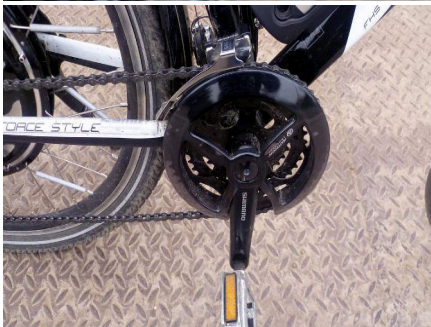
Pokračuju v cestě. Dojel jsem na hlavní a po ní do Vražkova. A koukám, že oblíbená hospoda v zatáčce zase neexistuje. Nějak to nechápu. Chvilí tu je, pak zas ne... Šup, a jsem na vedlejší. Jede se velmi pěkně a bez motoru. Zatím se tedy plní obava, že testy zase neproběhnou.

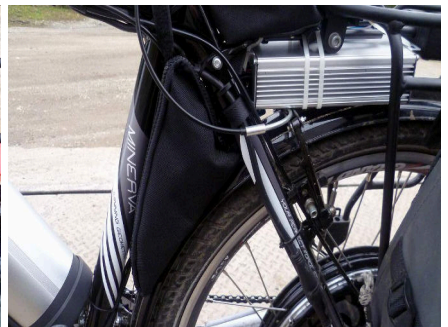
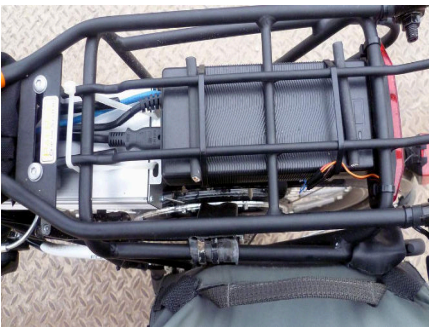
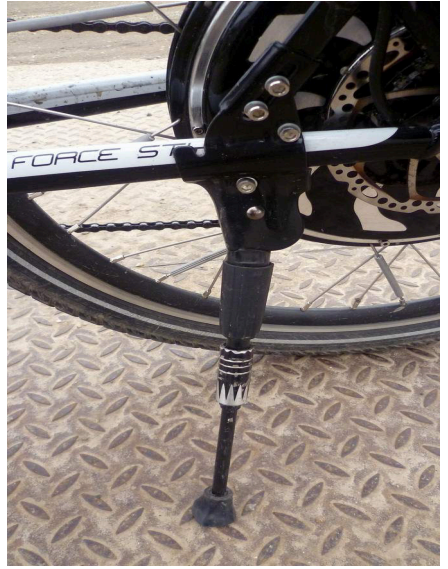
Přijíždím do Loucké.

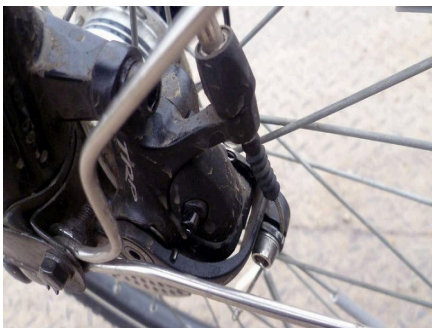
Není ničím zajímavá. Jen tu mají zastávku a v ní lavičku. Je třeba něco smlsnout. A navíc zde vidím vhodný plácek pro finální zdokumentování mého miláčka. Je totiž dokončen. Kromě zvonku, o kterém jsem se zmiňoval minule. Ale na něm se stále ... nedělá... Až jednou bude, ani nebude moc vidět, takže teď si ani nevšimnete, že jste o něj ochuzeni.

Tak to by stačilo. Slibuji, že pokud se miláček ocitne na fotce, bude to momentka, nebo při zásadní změně konstrukce.

Dosvačeno, promile doplněny, je na čase pokračovat v jízdě.

Zase se jede velmi dobře. Tu a tam vykoukne slunce, je celkem teplo, silnice je pořád pěkná, několikrát dolů, méně nahoru a jsou tu Velvary. Městečko je pořád pěkné, ale nyní nezajímavé. Projíždím městskou branou a...

A zase nic zajímavého. Žádné cvičení na místním fotbalovém hřišti... No tak jindy. Pokračuju po silnici s několika přejezdy. Ano, mnohokrát už o ní a o nich byly zmínky ve zprávách za mnoho let zpátky. Například se tu rozmázla Terka, pak také Hanka, Jarka, Tomáš, Viktor a samozřejmě já, když jsem najel do trosek těch, co se tu vymleli přede mnou. Na druhou stranu je to také silnice, kde přibližně dva kilometry vede železnice přímo pro krajnici vozovky. Tedy mně také několikrát vyděsilo, že takhle v šeru jedu a proti mně vlak... No, řeknu vám nic příjemného.

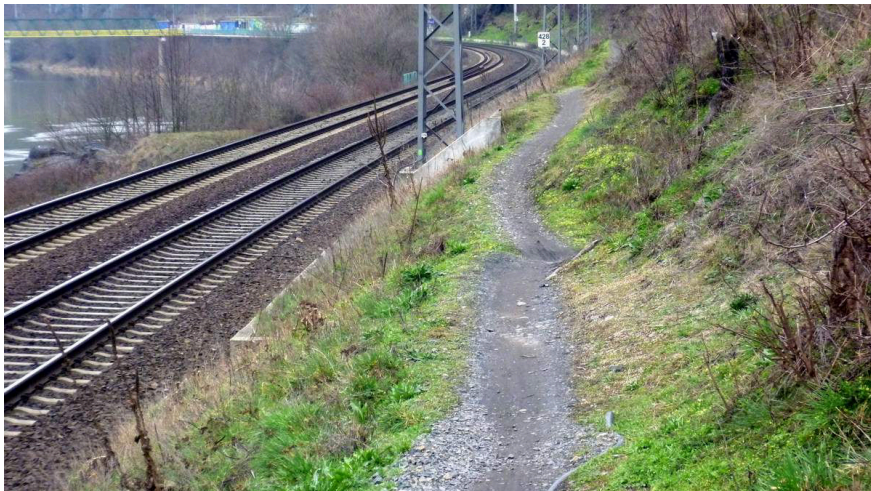
Jedu si ani nevím jak, vždyť nemám... Ne, jinak. Pokračuji v jízdě, tentokrát v poklidu, ale celkem svižně. A než jsem si vzpomněl, že chci vyzkoušet tempomat, přesněji jeho zapínání za jízdy a vypínání, jsem z té silnice pryč a vjíždím do Kralup. Tady taky pohcípali všichni psi. Nikde nikdo. Jedu tedy k řece a pokračuji podél ní.

Ano, je to tu terénem, ale cesta je dost pevná na to, aby se po ní dalo jet i v případě déletrvajících dešťů. Věřte tomu, je to vyzkoušené.

Dále pokračuju do Libčic a pak dál stále podél vody až do místa, kde se cesta po opuštění kolonie na konci vesnice stává dobrodružnou. Pravda, ona není až tak úplně oficiální. Na druhou

stranu jí používají místní i s kočárkama a zkracují si cestu na vlakovou zastávku Řež. Také si ji, jako mnohokrát dříve zkrátím.

V podstatě o nic nejde. Jen to trochu podkluzuje a na konci je cca metr a půl vysoký perón. Aby bylo všechno špatně, musím zdolat oboje koleje abych se dostal na lávku přes Vltavu. A to už není ani tak dobrodružné, jako spíš nebezpečné.

A jsem na druhé straně. Dál to není moc zajímavé. Jedu po normální silnici, jede to krásně a zase bez elektriky.

Dál je to kolem jezu Klecánky. A to už je na druhém břehu Sedlec, což je neklamná známka blízkosti Prahy.

A to už jsem v Tróji a vidím že existují daleko větší cvoci, než jsem já.

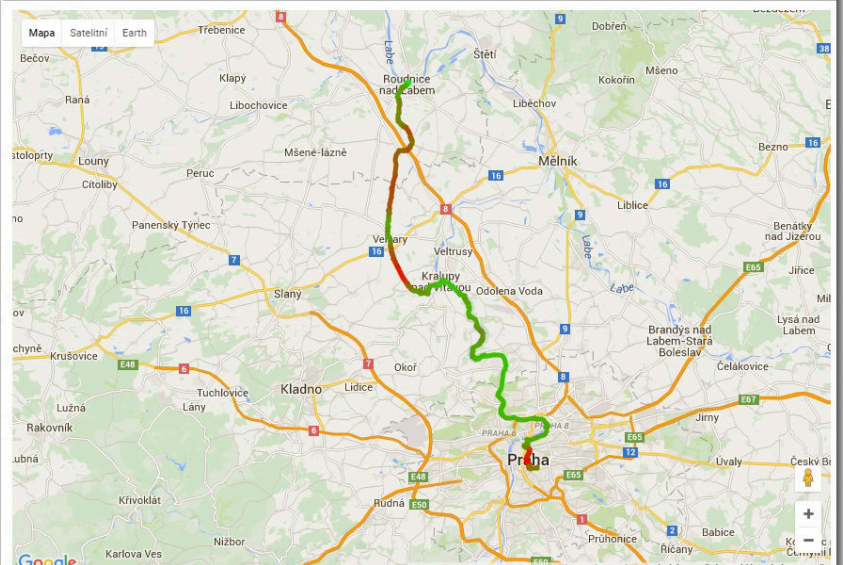
Jsou velmi šikovní, ale voda je strašně studená. Nikdo by mně tam nedostal. Ani v lodi.

A je tu přejezd přes nový most, průjezd kolem Florence a Masaryky do Hybernské, odtud k Bulharovi, pak Italskou na Náměstí Míru, dále Americkou do Perucké a okrajem Gröbovky domů.

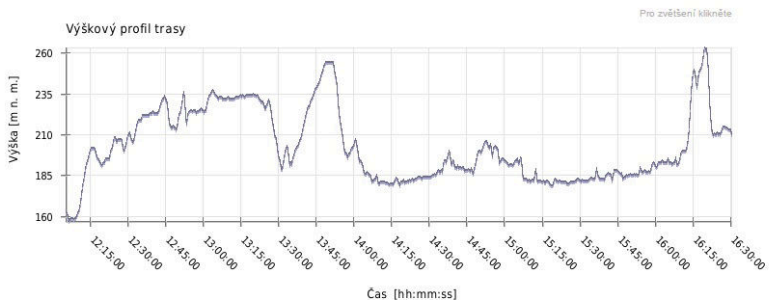
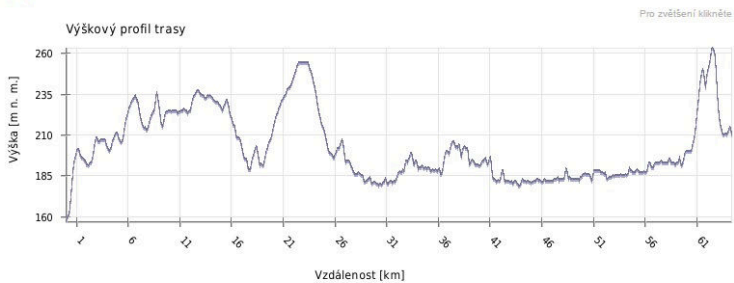
Teda, bylo to ale krásné. A splnilo se očekávání nesplnění předsevzetí vyzkoušet co vydrží motor a snese baterie. Tak snad příště.

Technická data:

Trasa na mapě

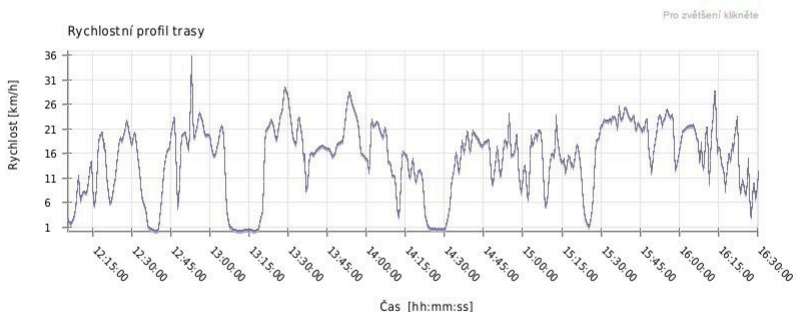
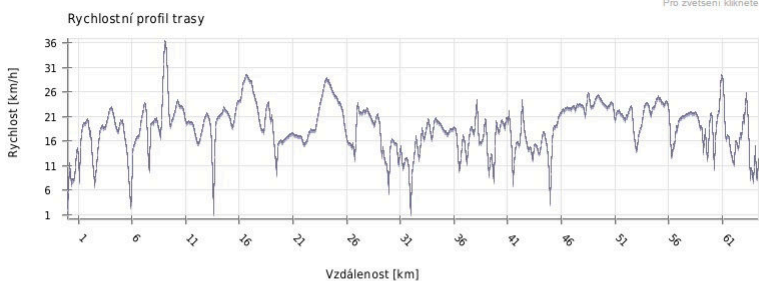

Výška

Minimální výška:	157 m n. m.
Maximální výška:	263 m n. m.
Průměrná výška:	201.1 m n. m.
Maximální rozdíl:	106 m
Celkové stoupání:	615 m
Celkové klesání:	573 m
Počáteční výška:	165 m n. m.
Koncová výška:	207 m n. m.
Konečná bilance:	42 m

Rychlost

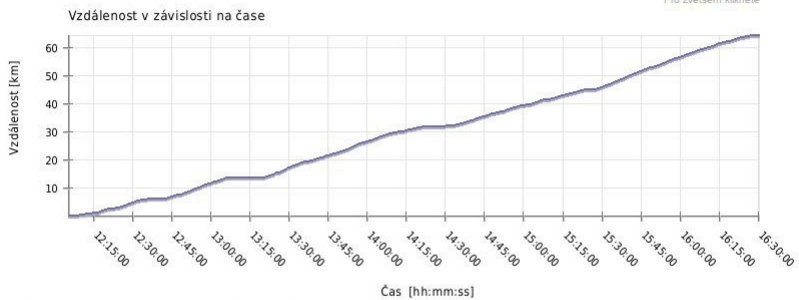
Minimální rychlost:	0.2 km/h
Maximální rychlost:	36.8 km/h
Průměrná rychlost stoupání:	16 km/h
Průměrná rychlost klesání:	20.3 km/h
Průměrná rychlost na rovině:	18 km/h
Průměrná rychlost:	17.9 km/h

Čas

Datum trasy:	5.3.2016
Čas na začátku trasy:	12:05:18
Čas na konci trasy:	16:30:31
Celková doba trasy:	4h 25m 13s
Celková doba stoupání:	1h 32m 10s
Celková doba klesání:	1h 04m 27s
Celková doba roviny:	1h 48m 36s

Vzdálenost

Pro zvětšení klikněte

Celková plošná vzdálenost:	64.3 km
Celková skutečná vzdálenost:	64.4 km
Vzdálenost stoupání:	21.3 km
Vzdálenost klesání:	19.1 km
Vzdálenost roviny:	24 km

© Hell's Tour club 2016
Dig
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu